

в. „УТРО“ излиза три пъти
въ мѣсеца.

ЦѢНА:
За година 3 лева, а за стран-
ство се прибавятъ пощенскитѣ
разноски.

ЕДИНЪ БРОЙ 5 СТ.

УТРО

НЕЗАВИСИМЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

Всичко що се отнася до вѣ-
стника, се адресира до редакци-
ята му въ гр. Плѣвень.

Неплатени писма не се прие-
матъ. Ръкописи назадъ не
се повръщатъ.

За обявления се плаща по
споразумение.

ИЗЛЕЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

Коментаръ върху Търговския законъ

въ двѣ части

отъ **Ив. С. Тишевъ** (юристъ).

Одобрѣно отъ Министерството на Право-
съдието съ окръжни подъ № № 612 и 9034
отъ 16/1 и 19/VIII 1906 год.

Цѣна: I часть — 4 л.; за II часть — 3 л.

На книжаритѣ се прави 20% отстъпъ.

Порчкитѣ се изпращатъ до Книжарий ма-
газинъ на печатница „Надежда“ въ гр. Плѣ-
вень и се изпълняватъ само въ брой и нало-
женъ платежъ.

Дрогерия Л. Константиновъ & С-ие Плѣвень.

Ново! Ново! Ново!

КРЕМЪ И ПУДРА ФЛОРЕИНЪ

Хигиена, красота, здравостъ, прѣснота, при-
ятностъ и несравняемостъ на лицето, се добива
съ употреблението на пудрата и крема Флорейнъ.

Прѣсно I-во качествено рибено масло (мо-
руновъ мазъ).

Руски карамели.

Одоль.

Жарардово вино.

Шоколадъ Milka и Welma Schuchard.

Бергмановъ, Нѣга и др. сапуни. Пристиг-
наха въ Дрогерията на Л. Константиновъ & С-е.

ОПИТАЙТЕ ЩАСТИЕТО СИ!

Лозове за вторий класъ на Софийската
градска класна лотария.

Гарантирана отъ Българското Княжество.
Разпрѣдѣлени на цѣли $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ и $\frac{1}{8}$ лозове.

Порчайте си при колектурата „Надежда“.
За не игрившиятъ I кл. струва $\frac{1}{2}$ — 16 зл. л.
 $\frac{1}{4}$ — 8 зл. л. $\frac{1}{8}$ — 4 зл. л. За игрившиятъ
въ I кл. сжщитѣ нумера струватъ $\frac{1}{2}$ — 10 зл. л.
 $\frac{1}{4}$ — 5 зл. л. $\frac{1}{8}$ — 2-50 зл. л.

Книжарий магазинъ

на

ПЕЧАТНИЦА „НАДЕЖДА“

Извѣстява, че му пристигнаха
галоши отъ прочутитѣ Шведски
фабрики въ HELSINGBORG.

НЕЧУВАНА КОНКУРЕНЦИЯ

По трайностъ, елегантностъ и
фасонъ надминаватъ всички дру-
ги галоши.

Вмѣсто програма. 42/58

Още съ прѣзъ и пледъ върху нашия в.
„Утро“, мнозина ще се запитатъ — противъ
какво ще се бори, чий интересъ ще защи-
щава, какви идеали ще се стреми да постига.

А на това ние смѣло отговаряме и ще
се стрѣмимъ, даже прѣ най-тежки изпитания,
да постоянствуваме:

1) Противъ лажата, неиредата, ли-
цимерието, кражбитѣ и редъ други безчлн-
ства, отъ идѣто и да идатъ тѣ, ще боримъ
безпоощадно.

2) Въ общественитѣ борби вѣстника ни
въ името на висшата справедливостъ винаги
високо ще издига гласъ въ полза на по сла-
битѣ и онеправданитѣ.

Заедно съ това ние ще защищаваме ин-
тереситѣ на ония дребни собственици, за-
нятитѣ на които никога нѣма да бждатъ
осждени на пошибель. Ние въ редъ статий
ще посочимъ дѣ е тѣсното спасение и какъ
би могли да се спасятъ отъ нарастващата
фабрична промишленостъ въ страната.

3) Вѣстника ще посочва какъ би могли
земледѣлци, занаятчий, работници — сѣ-
ворни ржка за ржка — да вървятъ напредъ,
огръвани отъ лажитѣ на свѣтилищата, и
чрѣзъ редъ системни борби да се доближа-
ватъ до завѣтния идеалъ на човѣчеството.

4) Покрай тия нѣща вѣстника ще раз-
глежда и третира въпроси отъ мѣстенъ ин-
тересъ: работитѣ на нашето кметство, град-
скитѣ ни училища, дѣйността на админи-
стративнитѣ ни чиновници въ града и окръга,
чиновницитѣ сждий, — всичко това винаги
ще имаме на очи.

Взодушевени отъ тия мисли, чувства и
стремежи, надѣвайки се, че ще намѣримъ
свчувствие между много наши граждани,
ние започваме да издаваме в. „Утро“.

гр Плѣвень, 21 октомври 1906 г.

Отъ редакци. комитетъ.

Плѣвенската интелигенция.

Голѣмо е сегашното тегло на народа. Вгле-
даме ли се по отблизо, прѣдъ насъ се изпрѣчва
глутица вълци, класични хищници, които слу-
чайно сж кръшнали въ нашата хубава страна,
нахвърляли сж се върху мъченишкия народенъ
трупъ, по единъ жестокъ начинъ разкъсватъ го
на хиляди парчета и смучатъ неговата топла
кръв. А народа, навикналъ на вѣковни стра-
дания, знаейки, че „Богъ е високо и царь да-
леко“, търпи безропотно тия тежки мъки и не-
воли. Пропадналъ дълбоко въ една мрачна и
задушна бездна, той едвамъ — едвамъ живѣе.

А интелигенцията, каква е интелигенцията
на тоя злочестъ народъ? Между нашата интели-
генция срѣщатъ се млади хора, съ велики по-
мисли и идеали, съ туптящи сърца. Често тѣ
се замислуватъ върху тая народна напасть, но

тѣ само мислятъ, не отиватъ понататкъ. Тѣ
сж резонери, мечтатели, но не и практични дѣй-
ци. Даже такива интелигентни сили сж малко.
Да. Би било гордостъ за нашия народъ, ако
при тия тежки изпитания, на които е подло-
женъ, да знае че има синове, които баремъ
мислятъ за него и сж носачи на велики свѣтли
идеи. А това нѣщо страдалеца народъ не може
да съзре въ неговата интелигенция. Той вижда
въ послѣдната тѣкмо обратното — като че ли
тя е безъ душа и животъ. Вънъ отъ това,
тая интелигенция никога не се е стремилъ да
се сближи съ народа. Между нея и народа зѣе
дълбока, мрачна пропасть. Единъ съ другъ не
се познаватъ, не се върватъ.

На такива общи мисли подпаднахме, кога
хвърлихме бѣгълъ погледъ върху Плѣвенската
интелигенция. Имаме ли ние интелигенция въ
града, какво прѣдставлява тя въ сжщностъ,
прави ли тя вѣщо за своето съвършенство или
за онова на работника и дребния собственикъ,
и, ако не прави, какво би могла да направи,
— ето нѣща, които сега вижемъ ще зачекнемъ,
а въ иднитѣ броеве по-обстойно ще разгледаме.

За да си съставимъ по-добро понятие за град-
ската ни интелигенция, ние трѣбва да надик-
немъ единъ денъ въ кафенетата „Балканъ“,
„Европа“ или въ бирариитѣ на Чолака и Ко-
ста. Тамъ се навѣртватъ всичкитѣ ни интели-
гентни. Тамъ ще видишъ учители, учителки,
аввокати, сждии, дребни и едри чиновници.
Цѣлото праздно врѣме прѣкарватъ или въ игра-
не на табла и карти, или въ пиене. Социали-
ста основенъ учителъ, за да подържа и въ
частнитѣ привычки на Маркса, играе шахматъ;
класнитѣ учители и чиновници сж по-скромни
— любимитѣ тѣхни игри сж „гюль-бааръ“,
„сантасе“, „префа“. А игритѣ на всички се
украсяватъ съ плоски шегѣ. Нищо възвишено
и идейно не вълнува тия интелигентни сили.
Цѣлото тѣхно съзнание е погълнато какъ да у-
довлетворятъ тѣхнитѣ физиоложки нужди, да
си доставятъ по-голѣми наслади на тѣлото. За
своето духовно съвършенство тѣ не мислятъ.
Нима нищо не прочитатъ, нима всѣки единъ
не разгърща в. в. „День“, „Дневникъ“ и „Ве-
чернитѣ Поши“? Да, но само тия вѣстници и
нищо повече. Ние никога не можемъ да видимъ
тия постоянни посѣщачи на кафенетата и би-
рариитѣ въ читалищния салонъ. Въ послѣдния
се мѣркатъ само нѣколко селски учителки и у-
чителѣ plus 4—5 градски основни учители и
покрай тѣхъ снове нѣкой ученикъ. Разгърнемъ
ли читалищния списъкъ по взимане книги за
дома, ние ще дадемъ до още по-печални ре-
зултати!

И тѣй плѣвенската интелигенция стра-
да, нека признаемъ, отъ умственъ мързелъ.
Не грижейки се за своето лично съвър-
шенство, тя никакъ не мисли за онова на
народа. Макаръ да имаме разни градски дру-
жества, но всички тия сж само на книга —
въ тѣхъ нѣма никакъвъ животъ. Тѣ сж въ за-
мръзнало състояние. Въ тѣхъ нѣма она духъ,
що съживява и движи напредъ членовѣтѣ имъ.
Тѣхната дѣйностъ се заключава само въ даване
на вечеринки, въ устройване на срѣщи и ве-

себѣ. Напрѣмъ, какво е направило най-интелигентното дружество, дружеството на класнитѣ учители, най-напрѣдъ за просвѣта на своитѣ членове и послѣ за гражданитѣ. Членоветѣ му нека си турятъ ржката на сърдцето и нека ни отговорятъ посѣщаватъ ли редовно заседанието на това дружество, колко пѣти сѣ се събирали, *какви и колко* сказки сѣ се държали. Ние дълбоко вѣрваме, че прѣзъ цѣлата минала година това дружество е имало само 3—4 заседания, а въ едно заседание . . . , но нека замълчимъ; държало е една сказка и нищо повече, Е, дѣ е тогазъ „просвѣтителната длѣйностъ“ на класния учител? Отъ друга страна взрѣмъ ли се въ редоветѣ на класния учител, ние ще видимъ, че сѣ между тѣхъ има свѣсни хора, кои би могли нѣщо да направятъ, стига да искатъ Онова, що се каза за дружеството на класнитѣ учители, сѣщото е за женското, за градското „Съгласие“ и пр. Всички, ама всички сѣ изключително бездѣйни. Тѣ сѣ основани повече за лукъ, отъ колкото за сериозна работа. Какво можемъ да очакваме отъ едно женско дружество, повечето членки на което дигали шумъ защо сѣ избрали тая година не по тѣхна угода прѣдсѣдателка? А какво има още да се говори за жабешката длѣйностъ на това дружество! А длѣйността на дружеството „Съгласие“ се заключава изключително въ Ненковата „лицамална система“ по нареждане на книгитѣ !

Его каква е картината на плѣвенската интелигенция. Тя е единъ цѣстъръ букетъ съ грозна миризма. А между това тя сѣ би могла да направи нѣщо за себе си и за плѣвенския гражданинъ. Така разнитѣ дружества, особено тритѣ цитирани по-горѣ, покрай своитѣ частни цѣли, би могли да се прѣдадѣтъ на една за-дружна обща работа. Така сплотени тѣ могатъ да направятъ много нѣщо за благо и просвѣтата на града. Нужна е сериозна инициатива, но отъ дѣ?

Изходъ отъ положението.

Цѣлата опозиционна преса у насъ най-яростно и непримиримо критикува и бичува режима на настоящия кабинетъ, като намира причината на лошотията на управлението ту въ княза, ту въ хората които съставятъ кабинета. Нѣкои отъ критицитѣ поглеждатъ жално мило къмъ княза за да имъ подхвърли властта и увѣряватъ, че ако това стане, тѣ сѣ които ще управляватъ най-добрѣ, и ще подобратъ работитѣ въ страната тѣй, че всекога да е добрѣ; че само тѣ ако управляватъ, ще царува едно истинско демократическо управление. Други пъкъ не очакватъ властта отъ княза, но казватъ, че ако народа ги наложи, тѣ ще поематъ властта и само тогазъ ще има всеобщо добруване и благополучие.

Така се излагатъ въ насъ работитѣ и такъвъ е цѣртъ, който се посочва, за подобрънпето имъ.

Ние обаче мислимъ другояче. Ние признаваме два вида фактически управления: едното, е дѣто единъ човѣкъ или една шепа хора сѣ си присвоили отъ никого недаденото имъ право да говорятъ отъ името на народитѣ и да твърдятъ че ги управляватъ по волята имъ за тѣхното благо, а въ сѣщность, не признаватъ никакви народи и ги притѣсняватъ и мачкатъ както имъ скимне и живѣятъ на тѣхния гърбъ; и второто, гдѣто народътъ се е издигналъ на такава културна висота, гдѣто е достигналъ до такава политическо възпитание и зрѣлостъ и до такава съзнание на интереситѣ, правата и обязанности тѣ си, че не допуца на никакви само-

званци да го мачкатъ и тиранизиратъ, а самъ държи сѣдбинитѣ въ ржцѣтѣ си, самъ опрѣдѣля какъ да бжде управляванъ и самъ избира хората, които да реализиратъ управлението, съгласно интереситѣ и волята му, като ги държи отговорни за измѣна на довѣрието съ което ги е облѣкълъ.

Първия видъ управление, ако и да носи разни имена, е сѣ управление деспотическо.

Въ кой народи е възможно първото управление?

Възможно е въ всички народи, които не стоятъ на високо културно стѣпало, които нѣматъ добро политическо възпитание, които нѣматъ съзнание за своитѣ права и обязанности като хора и свободни граждани и които нѣматъ висшитѣ добродѣтели: мъжество, рѣшителност, смѣлостъ, самоотверженостъ и самопожертвованостъ да сломятъ деспотизма и наложатъ волята си.

Такива народи, съ свойго търпение, заслужаватъ управлението си.

Второто управление може да съществува само тамъ, гдѣто народътъ е високо културенъ, гдѣто има добро политическо възпитание и зрѣлостъ гдѣто не отсъствуватъ висшитѣ добродѣтели, които каратъ народа да мрѣ, но да не отстъпва правата и свободитѣ си.

А т ва може да бжде само въ тая държава, гдѣто всичкитѣ ѣ граждани, или поне болшинството отъ тѣхъ, сѣ подготвени, сѣ възпитани, сѣ станали високо културни и добродѣтелни за своитѣ права и обязанности, сплотени солидарно въ добрѣ организирана сила. налагатъ волята си, управляватъ се сами, избиратъ си довѣрени лица за управници и не допускатъ по никои начинъ, да се извършватъ върху имъ беззакония и насилия. И ние виждаме, че между многото държави, които съществуватъ върху земното кълбо, само въ тѣзи отъ тѣхъ добруватъ хората, гдѣто има истинско демократическо управление, гдѣто има подготвени граждани тѣй, както ги описахме по-горѣ.

Наврѣдъ, гдѣто нѣма такива граждани, виждаме царството на деспотизма, тиранията, произвола, насилиято.

Слѣдъ всичко това, явява се въпроса: какво трѣбва да направимъ ние, българитѣ, за да стане невъзможно у насъ лошото управление, управлението на единъ или нѣколцина, а да настъпи едно истинско, нефалшиво демократическо управление, което да осигури на народа ни прогресъ, свобода и благополучие.

Споредъ нашето дълбоко убѣждение, основано на опита отъ управлението на народитѣ и науката, ние само тогава ще имаме истинско демократическо управление, когато нашия гражданинъ стане съзнателенъ за своитѣ права и обязанности, когато съзнае, че сѣдбинитѣ му се намиратъ въ собственитѣ му ржцѣ, че отъ него зависи да опрѣдѣли управлението си, когато разбере, че не трѣбва да разчита освѣнъ на себе си и когато се възпита въ мъжество и самоотверженостъ и бжде готвъ да мрѣ, но да не отстъпва правата и свободитѣ си.

Когато болшинството отъ българекитѣ граждани се възпитатъ въ този духъ, когато се сплотятъ и организиратъ въ една несъкрошима сила и задружно се борятъ, игритѣ съ българския народъ ще станатъ невъзможни, защото който си позволи подобно нѣщо, горко му!

Организиранни въ такава сила, циментиранни отъ духътъ на демократизмъ и солидарностъ, българекитѣ граждани ще могатъ не само да турятъ край на пародията на днешното ужъ демократическо управление, но и да реализиратъ ония политически и социални реформи, които ще обезпечатъ благоденствието му.

Ако до сега въ насъ е било възможно карикатурно демократическо управление, то е затова, че нашия народъ, иначе не лишенъ отъ

добри качества, нѣма още добро политическо възпитание въ истински демократиченъ духъ, защото въ насъ не е имало връпка и мощна обществена сила отъ съзнателни и политически зрѣли граждани, които да си налагатъ неприклонно волята и да не допускатъ на „когого и да било“ да ги управлява по волята си.

Прѣдъ видъ на всичко горѣизложено, длѣжностъ свѣта е на всеки ратникъ за народното добро, да се завземе да възпита българския гражданинъ, и да го организира тѣй, както изложихме по-горѣ.

Начинанията въ този духъ ще бждатъ най-великитѣ и благороднитѣ заслуги къмъ народа ни.

ХРОНИКА.

— Редакцията изпраща на всички познати първия брой отъ вѣстника. Който абонати не искатъ да го получаватъ, замолватъ се въ скоро врѣме да го повърнатъ.

— Плѣвенскитѣ търговци удовлетворени. Дълго се бориха нашитѣ търговци за да се съедини града ни съ телефонъ. Най-послѣ тѣ сполучиха. Построяването телефонъ е вече свършенъ фактъ. Отъ пѣколко дни се поставятъ диреци, тѣй че подиръ нѣколко дни ще можемъ да се ползуваме съ телефонъ.

— Новъ зѣболѣкаръ въ гради ни. Г-нъ М. Сенковъ, свършилъ зѣболѣкарството въ Киевския императорски университетъ „Св. Владимиръ“, заедно съ жена си Г-жа Калларжова, тоже отлична зѣболѣкарка, се установяватъ въ града да упражняватъ заедно професията си.

— По скарлатината въ града. Скарлатината въ града денъ отъ денъ повече се увеличава. Добрѣ е санитарнитѣ власти да взематъ сериозни мѣрки за да може да се прѣкрати тази епидемия.

— Съ приятностъ съобщаваме, че Плѣвенский Любителски Мандолиненъ оркестръ подъ управлението на учителя г. Караджиевъ е почналъ занятията си. Пожелаваме му плодотворна дѣятелностъ.

— Началника на тукашната земеделческа банка г. М. Ив. Анковъ, си е подалъ оставката за да се посвѣти на търговия. Г-нъ Анковъ съ своята доброта и любезностъ остави добри спомѣни на гражданитѣ.

— Градскитѣ улици. Града постоянно се регулира. Даже регулацията едвамъ не е станала пословична. Плѣвенскитѣ кметове и свѣтници навсѣкждѣ обикалятъ и надзиряватъ наченатитѣ постройки и регулаций на улици. Но какво се върши въ сѣщность, какво прѣдставлява по чистота самъ Плѣвенъ? Поправятъ се ония улици, на които се намиратъ къщитѣ на кметоветѣ, свѣтницитѣ или другъ тѣхенъ.

Другитѣ улици сѣ кални, мръсни — миришатъ на китайщина. Ни една отъ наченатитѣ постройки не се е довършила, а между това пари „йонъ“.

— По слухъ достигна до нашия новината, какво г. Министра на Търговията и Земеделството е далъ вече съгласието си, щото зданието на Плѣвенското Държ. Лозар.-Овощарско училище да се отстъпи за здание на Плѣвенската Мжжка Гимназия, която до сега се е развила до VI класъ, като вмѣсто това ще се направи едно здание въ Двора на Държавната изба за да се настани пъкъ Лоз.-овощ. училище.

По сѣщностьта на тоя слухъ ние допускаме вѣроятностъ и като така, не можемъ да

не сърадваме Плевенската община за сполуката и слѣдъ толковата трудове за това. Вънъ отъ това разумно ще бѣде разрѣшенъ въпроса, ако това стане тъй, защото това здание и въ самитѣ си основи има оброка за гимназия съ име: „Царь Освободителъ — Александъръ II“.

— **Кредитна кооперация.** Готви се да се основе въ с. Д. Джебикъ кредитно сдружаване по типа на Райфайзена съ цѣль да се отърве мѣстното население отъ нѣколцина лихвари, които сж го поробили икономически.

— **Педагогическите курсове** на учителитѣ сж отмѣнени отъ Министерството на Народното Просвѣщение съ телеграма на 9-й и 10-й того, когато бѣ опрѣдѣлено да стане учителска конференция не се явиха учители за такава. Отъ свѣденията, които имаме на разположение излиза, че тѣ сж отмѣнени, а по-право, прѣустановени до второ разпорѣждане, вследствие бойкота, който учителитѣ (съюзнитѣ) уговориха на конгреса си да имъ направятъ, та съ това да накаратъ министерството да се загрижи за материалното подобрене на учителя: да му се увеличи заплатата и му се плащатъ пжтни и дневни, когато прѣдприеме по заповѣдъ на началството си нѣкакво пътуване, било по изпити или конференции, както що става и за дрргитѣ чиновници, когато се командироваатъ по служебна работа.

За всѣки случай, тая легална борба на учителството не е за осжждане, повеже отъ всички други държавни служители то е най-злѣ възнаграждено, при все че отъ него най-голѣмъ ценъ се иска. — Управия!

— **Ново земеделческо списание.** Помолени сме да съобщимъ, че излезе първия брой отъ сп. „Земеделчески Прегледъ“ подъ редакцията на управителя на Държавното земеделческо училище въ с. Борушъ (Търневско) при сътрудничеството на най-добри сили въ страната ни.

Списанието ще излиза 10 пжги въ годината по 3—4 печ. коли и ще струва 5 лева за година.

— **Облагане съ мито на непосредствения амболажъ.** Споредъ особени забѣлѣжки въ митническата тарифа, непосредствения амболажъ се облага наедно съ стоката и като стока. Министерството на Финансийтъ е изпратило едно окръжно до митницитѣ, съ което се обявява чл. 3 отъ Френско-Българския договоръ въ свръзка съ тѣзи забѣлѣжки: При намирането на реалното нѣто нѣма да се спада тара и за непосредствения амболажъ, който споредъ тарифата се облага наедно съ стоката.

— **Работници шивачи въ стачка.** Въ работилницата на плевенския „Господаръ“ Цв. Хлѣбаровъ работницитѣ сж работили непрѣкъснато по 12 часа на день и то срѣщу най-скромна заплата. Не стига това, но казания „Господаръ“ се е отнасялъ крайно нечовѣшки съ тѣхъ. А прѣди нѣколко дни пощѣло се на „Господаря“ да увеличи работното врѣме съ още нѣкой часъ — „зима идва, лошо врѣме хваща“. Правъ си е човѣка. Но не така мислили пробуденитѣ му работници. Тѣ сж обявили отъ 10 октомври стачка и искатъ да бждатъ удовлетворени въ тѣзи малки искания:

- 1) Да работятъ отъ 7 часа сутринята до 8 часа вечерята;
- 2) Да не се прѣселѣдватъ синдикиранитѣ работници;
- 3) При уволняване на нѣкой работникъ да му се съобщава 15 дни по-рано;
- 4) Да се приематъ всички работници стачници и да не се смѣтатъ стачнитѣ дни;
- 5) Знаете ли какво — „човѣшки обноски“.

Прави ли сж работницитѣ или не, знаятъ само ония, които сж имали работа съ Господаря Цв. Хлѣбаровъ и които познаватъ по отблизо неговата „чиста душица“.

— **По въпроса на Караджиева.** Българската легенда разправя, че ний — българитѣ, се раждаме на божия свѣтъ съ два сжществени атрибута — злоба и инатъ и тия качества ги имаме въ голѣмо изобилие.

Двама трима господиновци (нѣкой отъ тѣхъ посредственъ музикантъ), водими отъ инатъ и злоба, сж се нахвърляли съ дописки по нѣкои вѣстници противъ младия ни и дѣятеленъ музикантъ, учителя г. Караджиевъ, видѣйки че той ще се високо издигне съ своя честенъ трудъ и способностъ. Още миналата година се опитвахъ, но неможейки да му напакостятъ на неговото изкуство и популярностъ въ града, тѣ тая година сж се заровили въ неговия частенъ животъ и тамъ намѣрили „неморалностъ“. А артиста-учителъ трѣбва да бѣде мораленъ, той трѣбва да бѣде примѣръ за подражане.

Но въ що се състои неморалността на учителя Караджиевъ? Влюбенъ въ една анхиалска учителка, оженилъ се за нея, *не искалъ, но доста важни негови мотиви, да разгласи това.* Тукъ тѣ намирали голѣма неморалностъ, като притурятъ, че „той билъ ималъ двѣ жени, криелъ това, за да вкара въ мръжата нѣкоя плѣвенка; даже . . .“. Но това е ужасно. Това показва до колко ние въ борбата сме кални и мръсни. Какъ често много чисти хора немилостиво и жестоко ги опятняваме, като че ли българина не може да търпи морална чистота. . . .

Всѣки, който познава г. Караджиева прѣвъ миналата година, ще се увѣри че той дѣйствиелно не е разгласилъ своята женидба, (това той е съобщилъ само на нѣкои) но въ сжщото врѣме всѣкога, всѣкждѣ и прѣдъ всѣкого се е държалъ достоѣпно. Тая дума нека я подчертаемъ. Караджиевъ въ случая се е държалъ по достоѣпно отъ много женини, които налѣво и дѣсно описватъ свойта жена и сѣмейство, говорятъ за моралъ, а самитѣ тѣ далечъ отъ него а киснатъ по разни мръсни заведения. Да, поне до колкото проучихме, ние не можахме да намѣримъ нѣщо, съ което отъ малко-малко да се упятни частния животъ на казания артистъ. Писаното противъ г. Караджиевъ е интрига, обаче тѣзи интриги и злоба не ще бждатъ въ положение да подбиятъ популярността и доброто име на младия и дѣятеленъ учителъ.

Ние до пжти ще се повърнемъ въ една статия по всичко това.

— **Работнишки протестъ.** Деведнаесети вѣкъ бѣ вѣкъ повече на политични борби и реформи, а сегашния изглежда да е прѣдначенъ абсолютно за социални реформи. Онеправданитѣ и потиснатитѣ издигатъ отсѣкждѣ своя вече мощенъ гласъ. Тѣ искатъ животъ — искатъ да живѣятъ човѣшки. Правителствата на разнитѣ държави често се услужватъ въ правотата на работната кауза и сж издали редъ социални закони. И нашето правителство поради редъ петиции, протести и демонстрация на нашитѣ работници, нагази въ социалната законодателна областъ. Та вмѣсто да създаде истински демократични закони, то създаде два чисто реакционни закона — за еснафския трудъ и за покровителството на женския и дѣтския трудъ, които всѣки чорбаджия ги схваща и тълкува по своему; съ това редъ мѣсеци се терзавше измъчената душа на българския работникъ. На 15 т. м. работницитѣ отъ всичкитѣ края на България издигнаха гласъ на протестъ и негодувание противъ тия производи на правителството.

— **Пристигнала е** въ градътъ ни извѣстната отъ миналата година, оперна трупа подъ управлението на Г-да *Фр. Ричи* и *Фр. Гергано*. Ще прѣдстави 12 опери въ салона на Д-во „Съгласие“. На 21 т. м. дава първата опера „И. Гренадери“.

— **Червения кръсть.** Прѣди нѣколко години това дружество съществуваше въ градътъ ни като клонъ отъ Софийското дружество „Червения Кръсть“.

Обаче прѣдседателя му почина, а подпрѣдседателя помѣстиха и то се разтури. По инициативата на общинското ни управление се прѣсна една покана до гражданитѣ като приканваше послѣднитѣ да се събератъ на 15 т. м. въ салона на др-во „Съгласие“ и обмислятъ въпроса за подновяването му. Г-нъ Д-ръ Бочаровъ изпратенъ отъ Соф. др-во „Черв. Кръсть“ за да поднови това др-во въ градътъ ни, слѣдъ като поясни съ нѣколко думи значението и цѣльта на д-вото. Направи апелъ къмъ гражданитѣ да се запишатъ за членове. Св. Пар. Изгоренковъ, съ една рѣчь прикани повторно всички християни да станатъ членове на дружеството. Отъ приехтствущитѣ се записаха около 100 души. Слѣдъ това се почна гласоподаванието за избиране на настоятелство.

— **Плев. колоезачно др-во** ще даде на 28 т. м. танцувална вечеринка съ лотария отъ 1500 билети, печалби 100. Главната печалба е 1 велосипедъ на стойностъ 250 лева.

Дава се въ полза на фонда за постройка колодрумъ. Вѣрваме че гражданитѣ ще погледнатъ симпатично на това дѣло и ще се прѣтечатъ да му помогнатъ.

— **Бойкотъ?** Мѣстната тѣснашко-консервативна партия, прѣдвождана отъ неуморимия *иана Т. Лукановъ*, е обявила напоследъкъ на притежателя на магазинъ „Габрово“ въ града ни бойкотъ!? Ние винаги сме вдигали раменѣ при прочитане на многоадутитѣ и огромни афиши издавани отъ консерваторитѣ, съ които се обявява бойкотъ въ града и сме се питали: тѣзи хора, които сѣ политическа икономия и социология четатъ, иматъ ли прѣдстава за сжщността на еснафското работничество въ нашия градъ, за неговата готовностъ, за да послѣдва то единъ прѣдтеча като Лукановъ и неговитѣ *рошо-глави* ученици? Самооблащението у тѣзи хора ни напомня картината изъ *Дантевия адъ*, гдѣто единъ грѣшникъ за да се отърве отъ нажежената смола, въ която е потопенъ, съ всички сили хваща се за коситѣ и се мжи да се истрѣгне отъ палещата го течностъ. Така е винаги когато се върви слѣдъшката посредъ едно общество безъ да се изучатъ неговитѣ обществено-икономически основи и обусловената отъ тѣхъ психология.

Въпросната организация „ратува“ ето повече отъ 12 год. А я да се попитатъ агентитѣ ѝ, що сж организирани въ растояние на толкова години? На ли ги виждаме на 1 май че *„манифестиратъ“* учителки, учители писаритѣ и слугитѣ отъ писалището на Лукановъ и нѣкой чиновничета?

Пристигнаха голѣмъ изборъ иллюстрирани карти въ Книжний магазинъ на печатница „Надежда“.

Цѣни умѣрени.

Обявления отъ съдебнитѣ пристави:

№ 5966.

Извѣстявамъ, че отъ 10 ноемврий до 11 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Гривица, а именно:

- 1) Нива „Срѣдни връхъ“, 6 дек. 7 ара — 33·50 лева; 2) Нива „Срѣдни връхъ“, 13 дек. 4 ара — 67 л.; 3) Нива „Срѣдни връхъ“, 13 дек. 6 ара — 68 лева; 4) Нива „Срѣдното бранище“, 21 дек. 7 ара — 108·50 л.; 5) Нива „Голѣмий орманъ“, 14 дек. 7 ара — 73·50 лева; 6) Нива „Равнището“, 9 декара — 45 л.; 6) Нива „Равнището“, 24 дек. 2 ара — 121 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Димитръ Тодоровъ отъ с. Гривица не сж заложени продаватъ се по взисканието на Плъвенската Земл. Банка за 300 л., лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 1457 издаденъ отъ I Плъв. Мир. Схдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присхтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 18 октомврий 1906 г.

Дѣло № 413/905 год.

II Сжд. Приставъ: К. Минчевъ.

№ 5970.

Извѣстявамъ, че отъ 10 ноемврий до 11 декември т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Бръшляница, а именно:

- 1) Нива „Долното поле“, 9 дек. 1 аръ — 90 лева; 2) Нива „Долното поле“, 3 дек. 9 ара — 75 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Петръ Василевъ отъ с. Бръшляница не сж заложени продаватъ се по взисканието на Плъвен. Др-во „Изворъ“ по изпълн. дѣло № 335/904 г.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присхтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 18 октомврий 1906 год.

II Сжд. Приставъ: К. Минчевъ.

№ 5966.

Извѣстявамъ че отъ 10 ноемврий до 11 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Гривица, а именно:

- 1) Нива „Срѣдното бранище“, 16 дек. 6 ара — 93 лева; 2) Ливада „Срѣдното бранище“, 3 дек. 4 ара — 17 лева; 3) Ливада

„Голѣмий орманъ“, 5 дек. 4 ара — 27 лева; 4) Ливада „Голѣмий орманъ“, 1 дек. 9 ара — 10 лева; 5) Ливада „Рулицитѣ“, 18 дек. 3 ара — 92 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Петко Панчовъ отъ с. Гривица не сж заложени продаватъ се по взисканието на Плъвенската Земл. Банка за 300 лева, лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 1468 издаденъ отъ I Плъв. Мир. Схдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присхтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 18 октомврий 1906 год.

Дѣло № 357/905 год.

II Сжд. Приставъ: К. Минчевъ.

№ 5969.

Извѣстявамъ че отъ 10 ноемврий до 11 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Опанецъ, а именно:

- 1) 1/2 ливада „Подъ Тръстенишки пхтъ“, цѣлата 9 дек. — 9 лева; 2) 1/2 нива „Совата“, цѣлата 35 декара — 35 лева; 3) 1/2 нива „Подъ совата“, цѣлата 47 дек. — 47 лева; 4) 1/2 върбакъ „Прѣзъ Вита“, цѣлия 40 дек. — 80 лева; 5) 1/2 ливада „Подъ совата“, цѣлата 32 дек. — 32 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Фико Ф. Арнаудовъ отъ гр. Плъвенъ не сж заложени продаватъ се по взисканието на Плъвен. Д-во „Изворъ“, за 130 л., лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 4354 издаденъ отъ II Плъв. Мир. Схдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присхтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 18 октомврий 1906 год.

Дѣло № 279/902 год.

II Сжд. Приставъ: К. Минчевъ.

№ 5962.

Извѣстявамъ че отъ 10 ноемврий до 11 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Бръстовецъ, а именно:

- 1) Нива „Срѣдни пхтъ“, 3 дек. 3 ара — 16·50 лева; 2) Нива „Пропастъта“, 3 дек. 6 ара — 18 лева; 3) Нива „Гераня“, 4 дек. 8 ара — 24 лева; 4) Нива „Бохотски ливади“, 4 дек. 5 ара — 22·50 лева; 5) Нива „Пърчовски връхъ“, 2 дек. 9 ара — 14·50 лева; 6) Бранище „Дългена“, 7 д. 5 ара — 37·50 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Доко Петковъ отъ с. Бръстовецъ не сж заложени продаватъ се по взисканието на Плъвен. Земл. Банка за 120 л., лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 1518 издаденъ отъ I Плъв. Мир. Схдия.

Плъвенъ, Печатница „Надежда“

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присхтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 18 октомврий 1906 год.

Дѣло № 366/905 год.

II Сжд. Приставъ: К. Минчевъ.

№ 5963.

Извѣстявамъ че отъ 10 ноемврий до 11 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Бръстовецъ, а именно:

- 1) Нива „Бѣли поляни“, 8 дек. 1 аръ — 40·50 лева; 2) Нива „Мандритѣ“, 8 дек. 1 аръ — 40·50 лева; 3) Нива „Зглобенецъ“, 4 дек. 4 ара — 22 лева; 4) Нива „Кжшински връхъ“, 7 дек. 2 ара — 36 лева; 5) Нива „Сухи долъ“ 5 дек. 8 ара — 29 лева; 6) Нива „Рачва ливада“, 7 дек. — 35 лева; 7) Нива „Сухи долъ“, 7 дек. 5 ара — 37·50 л. 8) Бранище „Каменишкото“, 17 дек. 9 ара — 89·50 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Маринъ Дяковъ отъ с. Бръстовецъ не сж заложени продаватъ се по взисканието на Плъв. Земл. Банка за 250 лева, лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 3064 издаденъ отъ I Плъв. Мир. Схдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присхтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 18 октомврий 1906 год.

Дѣло № 64/905 год.

II Сжд. Приставъ: К. Минчевъ.

№ 5964.

Извѣстявамъ, че отъ 10 ноемврий до 11 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Бръстовецъ, а именно:

- 1) Нива „Кюнка“, 12 д. 7 ара — 63·50 лева; 2) Нива „Мандритѣ“, 4 дек. 3 ара — 21·50 лева; 3) Нива „Тончова локва“, 18 декара — 90 лева; 4) Бранище „Дългена“, 15 декара — 75 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Иванъ Т. Шкодровъ отъ с. Бръстовецъ не сж заложени продаватъ се по взисканието на Плъвен. Земл. Банка за 250 л., лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 5588 издаденъ отъ I Плъв. Мир. Схдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присхтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 18 октомврий 1906 год.

Дѣло № 379/905 год.

II Сжд. Приставъ: К. Минчевъ.